

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.P. Richardi Lyncei ... Vniversa Philosophia Scholastica

Complectens Physicam, siue Scientiam de Corpore naturali

Lynch, Richard

Lvgdvni, 1654

VI. Quæ res creentur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95236](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95236)

54. Ad septimum respondeo; gradus omnes agentium naturalium à Deo productos non esse: tum, quia gradus omnes agentium naturalium infiniti sunt, cum modus operandi infinities diuersificari possit: at infiniti gradus agentium naturalium à Deo producti non sunt: tum, quia gradus omnes entium à Deo producti procudubio non sunt: ergo &c. tum, à posteriori: quia si, agens aliquod ad operandum certam distantiam non postulare, sed æquè in propinquo, & remoto operaretur, certè agens hoc peculiarem gradum inter reliqua agentia constitueret; & tamen huiusmodi agens à Deo productum non est: ergo non quilibet gradus agentis naturalis à Deo in rerum natura productus est. Quantumuis ergo, agens, quod natua virtute creare posset, specialem gradum inter reliqua agentia obtineat, & constituat; non ob id censendum, illud de facto à Deo productum esse. Et quidem hic arguendi modus nemini probari potest: potuit aliquid à Deo produci, ergo debuit produci; vel, ergo de facto productum est.

55. Ad octauum respondeo; modum quidem operandi cuiuscunque agentis creati proportionem seruare posse cum eius modo essendi, esto agens aliquod creatum naturaliter creare possit: siquidem agens aliquod creatum existit independentè à subiecto, Angelus verbi gratia. Quare si sit possibilis Angelus qui naturaliter creet; & independentè à subiecto aliquid producat, tantum aberit, vt inter eius modum essendi, & modum operandi non sit proportio, vt potius ea magna ex parte deesset, si terminum illum non crearet, sed generaret: siquidem tunc agens absolute existeret independentè à subiecto, secus verò eius effectus. Nec ob est, quod agens illud, cui virtus creandi naturaliter insita esset, aliquam compositionem importaret, & quoad aliquod suum esse à subiecto dependeret: siquidem terminus etiam ab eo creatus, quantumuis creatus esset eadem ratione compositione aliqua gaudere, aliquamque independentiam à subiecto sibi vendicare deberet.

56. Ad nonum respondeo: modus aliquis operandi Deo conuenit, qui altioris rationis sit, quam vt vlli creaturæ conuenire possit. Cæterum, is operandi modus non est creatio, quatenus hæc est productio rei ex nihilo, & in præsentī controuertitur, sed quatenus sumitur in vno, aut altero sensu, quem supra in solutione primi argumenti exposuimus. Ad decimum respondeo: actionem creatiuam possibilem esse, deque facto reperiri, quæ à volitione distincta sit, vt supra semel, & iterum ostendimus.

57. Ad vltimum respondeo; de ratione instrumenti vt sic non esse præuie operari in subiecto: quæ ratione lumen gloriæ est instrumentum ad visionem Dei, cum tamen in intellectu nihil præuie operetur, sed solum intellectum informet: & cognitio etiam est instrumentum amoris, quin tamen nihil præuie ad amorem operetur, ipsumque amorem primam & postremum producat. Vnde admitti poterit agere creatum, quod ad creationem velut instrumentum euehi possit; esto eius causalitas instrumentalis à subiecto independentens sit, haud secus, ac eius terminus à subiecto independent.

58. Obiicies contra quintam, vltimamque asserti-
R. P. Lyncei Philosophia Tom. II.

tionem capitis præteriti ex Beato Thoma 1. p. questione 45. art. 5. creaturæ corporeæ corruptibiles naturaliter possunt sibi similes producere; ignis verbi gratia idem: ergo à fortiori creaturæ incorruptibiles, & spirituales, quæ corporeis longè perfectiores sunt, alias sibi similes producere poterunt, verbi gratia Angeli alios Angelos: at non per generationem, vt patet: ergo per creationem. Secundo: creatura aliqua potest naturaliter facere aliquid ex subiecto contrario, & positiuè resistente, vt in lucta ignis cum ligno cernere est: ergo à fortiori creatura naturaliter operari poterit, cum nihil ei positiuè resistit: at cum aliquid creatur, & ex nihilo fit, nihil agenti positiuè resistit: ergo creatura naturaliter creare poterit. Tertio: terminus creationis est finitus: ergo virtus aliqua finita de facto existens ad eius productionem sufficet, & virtutem habebit connaturalem.

Ad primum horum, prætermissa solutione Beati Thomæ, respondeo: sicut ignis ignem producere potest; & tamen sol alium solem producere nequit, quantumuis sol igne perfectior sit; ita similiter quamuis substantiæ spirituales corporeis perfectiores sint; at nihilominus poterunt creaturæ corporeæ alias sibi similes producere, quin ob id creaturæ spirituales alias similes debeant producere. Ratio autem à priori disparitatis est, diuersa vtrarumque natura. Ad secundum respondeo; negata prima consequentia: quia maior virtus requiritur non solum ob maiorem resistantiam passi, sed etiam ob modum agendi ex nihilo: quare, quantumuis virtus creandi nullam resistantiam passi vincat, tamen virtute generatiua maior esse poterit: atque adeo ea, quæ nulli creaturæ naturaliter valeat conuenire. Ad tertium respondeo: sicut terminus creationis est finitus, ita virtus creatiua ad illum terminata, etiam finita est: cæteram non omnis virtus finita de facto datur, aut etiam naturaliter dari potest: quare non est, cur virtus aliqua suapte natura creatiua de facto detur, aut etiam (si aliunde non obstat) de facto dari debeat.

CAPVT VI.

Quæ res creentur?

Aspero primò: materia prima creatur. Cum enim sit primum subiectum, vt cum Aristotele 1. Physicor. cap. 6. omnes largiuntur, sanè dependentè à subiecto produci non potest: à quo enim? nec enim dependentè à se ipsa, vt compertum est: nec dependentè ab alio subiecto anteriori, alias non foret primum subiectum. Ex quo rursus fit, materiam primam incorruptibilem esse: quæ enim naturaliter creantur, ea incorruptibilia, & immortalia sunt, vt exemplo animi rationalis, & Angeli perspicuum est: & quidem tota agentium naturalium contrarietas, & dissidium est, non vt materiam primam destruant, sed potius vt eam vi, atque impressione nouæ alicuius formæ conferuent: quæ ergo ratione fieri potest, vt materia prima naturaliter siue ob exigentiam agentium naturalium pe-
reat?

2. Asserto

61.

Assero secundò : anima rationalis , & Angelus naturaliter creantur. Creatio animæ rationalis perspicua est : etenim , si anima rationalis generatur , & producitur dependenter ab aliquo subiecto , maximè ab eo , in quo est , nimirum à materia prima : sed dependenter ab hac minimè producitur , aliàs materialis , & corruptibilis futura , more formarum insensibilium , & irrationalium , quæ ob similem dependentiam materiales sunt , atque corruptibiles. Creatio Angelus non minus in aperto est : siquidem Angelus non constat subiecto , & forma substantiali ; de quo fortassis alibi : ergo independenter à subiecto producitur , cum nullum ei insit subiectum , ut dictum est , à quo in fieri dependeat : atque adeo creatur. Assero tertio : accidentia omnia absoluta , & non modalia diuinitus creari possunt : id , quod in quantitate saltem Eucharistica fide sanctum est , utpote quæ independenter à quouis subiecto post consecrationem conseruatur.

62.

Assero quarto : modi etiam diuinitus creari nequeunt. Etenim modus qualiscunque sit , est vnio sui ipsius cum subiecto : at vnio est passio & dependentia intrinseca à subiecto , ut lib. præcedenti ostensum est , cum sermo esset de causa materiali : quouis igitur modus est essentialiter passio , & dependentia sui à subiecto : atque adeo independenter à subiecto produci non potest. Quæ verò P. Hurtado disputatione 12. Physicor. sect. 5. opponit , nullius momenti sunt : eo , quod supponant vnioni , vbiæationi , & cuius alij modo tantum essentialiter esse , afficere , & denominare subiectum , non verò ab eo in genere causæ materialis dependere : cuius oppositum tamen nobis supra magis probatum est.

63.

Assero quinto : qualitates supernaturales , siue physicae , siue intentionales sint , quamuis diuinitus creari possunt , de facto tamen non creantur. Hæc assertio à P. Vasquez 1. part. questione 45. art. 3. disputatione 124. cap. 2. & 3. rectè probatur , primo : quia creatio strictè sumpta est productio rei ex nihilo , idest , ex nullo præsupposito subiecto : at accidentia supernaturalia non producantur ex nullo præsupposito subiecto : ergo non creantur : minor probatur , quia accidentis ut sic , esse est inesse , siue inherere , uti fert commune proloquium ; sed accidentia supernaturalia verè accidentia sunt : ergo ex natura sua habent inesse alicui subiecto , siue , ab eo dependere : ergo independenter ab illo non producantur. Secundò : ad hominem contra Thomistas : quia sacramenta nouæ legis sunt instrumenta physica gratiæ , & donorum supernaturalium : nec ad eorum productionem solum moraliter concurrunt : at sacramenta nouæ legis instrumenta physica creationis , iuxta eosdem ne diuinitus esse possunt : ergo productio gratiæ , & donorum supernaturalium creatio non est. Præterea vnio hypostatica est se ipsa essentialiter dependentia sui ab humanitate Christi , more reliquorum modorum : ergo dependenter ab humanitate Christi producitur : ergo generatur , ergo non creatur. Quid ergo vetat , quominus idem de reliquis accidentibus supernaturalibus , & absolutis philosophemur : cum rationes aduersariorum non minus , imò mul-

tò magis in vnione hypostatica militent. Deinde dona supernaturalia in genere causæ efficientis à potentia naturali eleuata dependent , ut supra lib. 4. tract. 7. cap. 3. ostendi : ergo à fortiori ab ea in genere causæ materialis dependere possunt , ac de facto dependent , atque adeo non creantur.

Verum , communis Scholasticorum sententia est , nec gratiam , nec donum vllum supernaturale de facto creari , ut constat ex iis , quos Pater Vasquez vbi supra , qua solet eruditione , laudat : cuius sententiæ primum fundamentum sit : cum homo iustificatur , dicitur creari in gratia : ergo quia gratia in eo creatur : antecedens perspicuum est ex illo Pauli ad Galat. *nec circumcisio aliquid valet , nec præputium , sed noua creatura* , & ad Ephes. 2. ibi : *ipsius enim sumus factura creati in Christo Iesu in bonis operibus* , & 4. capite ibi : *induite nouum hominem , qui secundum Deum creatus est in iustitia , & sanctitate veritatis*. Secundum fundamentum eius sententiæ est : quia gratia infunditur animæ à Deo independenter ab vllis præuiis meritis hominis , & absque vlla potentia naturali , cui gratiæ infusio debita sit : ergo ex nihilo à Deo producitur , atque adeo creatur : antecedens sine Pelagianismo negari non posse videtur : consequentia in aperto est.

64.

Ad vtrumque argumentum respondeo : creatio bifariam accipi potest : primò , pro creatione propria , & physica ; qua res independenter ab omni subiecto physico , eius receptiuo producitur : secundò , pro creatione impropria , & morali ; qua forma aliqua supernaturalis independenter à quibusvis meritis , & dispositionibus moralibus producitur. Quocirca productio gratiæ creatio moralis , & impropria est : id , quod vnum , & alterum argumentum oppositum suadet , & nobis non aduersatur : creatio physica , & propria non est : quandoquidem gratia independenter quidem à meritis , & potentia naturali , non verò independenter à quouis subiecto , obedientialiter , saltem , eius capaci producitur.

65.

Assero sexto : compositum , siue totum substantiale , & per se , quale est cælum , homo , &c. non solum creari potest , verum etiam de facto creatur : primò , quia id habetur 1. Genes. ibi : *in principio creauit Deus cælum , & terram* , & inferius : *creauit Deus hominem ad imaginem , & similitudinem suam* : quæ testimonia de creatione strictè sumpta , & prout creatio est productio rei ex nihilo , exponenda esse cum Glossa censet D. Thomas questione 45. art. 2. Secundo ad hominem contra pleròsque aduersariorum : quia iuxta eos homo formalissimè consistit in corpore , & anima , ac vnione , nec ab iis vllatenus distinguitur : at corpus hominis creatur , eiusque etiam anima creatur : ergo omnes eius partes creantur , atque adeo in se homo absolute creari censendus est. Quod enim vnio partium hominis in conceptu hominis intrinsecè inclusa generetur , non video quatenus prodesse possit ad hoc , ut homo , cuius non solum præcipua , verum etiam vtrique pars creata est , adhuc generetur : aliàs certè quæ ratione vnio illa est merè materialis , & corporea , & nulla

66.

nulla ratione spiritualis, homo etiam ab ea merè materialis, & corporeus esset: & uti suprà libro 2. notauimus: sicut vnio illa est diuersa speciei in Petro ab vnione Pauli; Petrus etiam à Paulo diuersa speciei non esse non posset.

67. Tertiò: quia homo verbi gratia absolutè, & simpliciter non est forma: hæcque propositio, *homo est sola forma hominis*, proculdubio falsa est: at sola forma à subiecto, cui inest, dependere potest, ut compertum est: ergo homo absolutè, & simpliciter à subiecto, cui inest, dependere non potest: ergo dependenter à subiecto, cui inest, non producit; ac proinde non generatur, sed creatur. Demum: quia ut libro 2. statuimus; totum per se distinguitur realiter à suis partibus, & cum iis non comparatur tanquam forma cum subiecto, cui inest: (aliàs cum iis compositum aliud constitueret, & sic absque fine in componendo progressio esset) sed comparatur cum iis tanquam terminus intrinsecus cum fundamento, ex quo resultat: ergo totum per se non producit dependenter à subiecto, cui inest; atque adeo non generatur, sed creatur. Quod autem totum per se, homo verbi gratia, dependat à causa materiali, non cui inest, sed potius quæ ipsi inest, quaque constituitur; non arguit, eum generari: aliàs materia prima generaretur, cum dependeat à causa aliqua materiali sui constitutiva, nimirum à suis partibus: quarum quævis causa materialis est, integramque materiam constituit. Ex his argumentis pleræque ostendunt, compositum substantiale, & per se, ne diuinitus etiam generari posse.

68. Verum P. Vasquez ubi suprà capite 4. & P. Hurtado disputatione 6. Physicor. sect. 4. censent, compositum generari, non verò creari: cuius sententiæ primum fundamentum sit: productio vnionis est absolutè, & simpliciter productio totius: at productio vnionis est generatio, non verò creatio: ergo & productio totius, non creatio, sed generatio censenda est. Minor indubitata est: maior probatur, quia intellecta productione vnionis, intelligitur productio totius; cum implicet vnionem produci, non productio toto: intellecta verò productione cuiusvis partis, aut etiam vtriusque non intelligitur productio totius; cum non implicet, quamlibet, aut vtramque partem totius produci, toto non producto: ergo productio solius vnionis absolutè, & simpliciter productio totius censenda, & appellanda est. Secundò, quia creari est, produci aliquid ex nihilo: at compositum non producit ex nihilo, sed ex partibus: ergo non creatur, sed generatur. Tertiò: quia totum est natura posterius partibus, ab iisque dependet, & intrinsecè causatur: at altera pars totius est subiectum: ergo totum à subiecto dependet in suo esse, atque dependenter à subiecto producit, sicut ad eius generationem oportet. Quartò: ex illo sacra pagine: *Abraham genuit Isaac*, aliisque similibus testimoniis, necnon ex vniuersa Philosophia, in qua quid celebrius, quam quod *solus homo generant hominem*? ergo homo generatur, non creatur.

69. Verum ad primum respondeo: in primis potest produci, & in rebus reperiri vnio partium hominis, materiæ videlicet, & formæ
R. P. Lyncei Philosophia Tom. II.

rationalis, quin hic numero homo producat, sed alius. Quare non est, cur productio hominis in productione vnionis ita sit, haud secus, ac productio vbicationis humane in productione hominis non consistit: quia licet productio homine necessario aliqua eius vbicatio, iuxta aduersarios, produci debeat, non tamen hæc numero. Deinde: productio filii in diuinis non potest non produci Spiritus Sanctus, & tamen productio filii in diuinis non est productio Spiritus Sancti, cum altera sit generatio, altera verò spiratio: ergo quantumuis verum esset, producta vnione partium etiam hoc numero totum necessario produci, nequiquam inde sequeretur, productionem vnionis esse productionem totius.

Ad secundum respondeo: creari esse rem produci, non ex nihilo partium, quibus intrinsecè constet: aliàs neque materia, neque Angelus crearentur, cum materia prima, utpote essentialiter continua, & diuisibilis, ex partibus continuatis, & Angelus iuxta aduersarios, ex natura & substantia intrinsecè fiant, & producantur, sed ex nihilo subiecti, ex quo educatur: at totum, uti suprà explicuimus, sit ex nihilo subiecti, ex quo educatur, quantumcumque ex partibus producat; ac proinde nequiquam generatur, sed creatur. Ad tertium etiam respondeo: totum in fieri, & etiam in facto esse dependere à subiecto, non tamen à quo educatur; aut cuius quoad se totam forma sit, sed ex quo intrinsecè constituitur: quod certè aliud, & aliud est, atque adeo non generari, sed creari. Ad vltimum respondeo: cum homo dicitur in Scriptura, & Philosophia generari, id secundum quid, improprie, & ratione solius vnionis, ex qua resultat, accipiendum est; haud aliter, ac cum dicitur in sacra pagina: *peccatum cum consummatum fuerit, generat mortem*: id improprie accipiendum est iuxta plerisque Theologos, in quorum sententia peccatum ut peccatum, & quoad eius malitiam est aliquid priuatiuum, atque produci, aut generari proprie non potest. Aut dico secundo; generationem sumi sæpissime solere pro origine viuientis à viuente in principio coniuncto in similitudinem naturæ: esto productio alicuius ex præsupposito subiecto non sit: qua ratione processio Verbi diuini generatio appellatur, esto Verbum ex præsupposito subiecto, siue causa materiali non producat. Quare: quamuis homo ex præsupposito subiecto non producat, sed potius ex nihilo creetur, adhuc in sacra pagina, & Philosophia rectè de eo dici poterit, generatum, siue genitum esse.

70. Affero vltimò: ea, quæ suapte natura creantur, ut materia prima, Angelus, & animus rationalis, ne de potentia Dei aboluta, alia, actione, quam creatura produci possunt: siquidem sola forma dependenter à subiecto produci, siue generari potest: at materia essentialiter est subiectum, non forma; & Angelus etiam essentialiter est ens completum, & non forma, siue, quod perinde est, ens
V 3 incompletum

incompletum: Neque Deus facere potest, ut vel materia, vel Angelus forma sit, alias rerum essentias variare posset: ergo de potentia Dei absoluta fieri nequit, ut vel materia, vel Angelus dependenter à subiecto producantur, aut non creentur, sed generentur. Quod verò ad animam rationalem attinet, ratio repugnantiae in nostris principiis manifesta est: siquidem dependere aliquid à subiecto, siue causa materiali, est ei ita intrinsecè vniri, ut sine illo naturaliter esse, aut conseruari nequeat: qua sola ratione animas brutorum generatas, non creatas esse nobis constat: at de potentia Dei absoluta fieri nequit, ut anima rationalis ita intrinsecè materiae vniantur, ut sine ea naturaliter esse, aut conseruari nequeat: posse enim animam rationalem conseruari sine materia ex natura rei ei essentialis est ratione suae immortalitatis, & spiritualitatis: quare tam Deus nequit facere, ne anima rationalis possit naturaliter esse sine materia, quàm rerum essentias variare nequit.

72. Verum, si generatio, & dependentia à causa materiali non prout à nobis explicata est, sed prout communiter explicari consuevit, accipiat; & formam aliquam generari nihil aliud sit, quàm actionem productiuam illius se ipsa esse vnionem sui ad subiectum, in quo forma recipitur: si inquam, hæc ita sint, non video certè, qua ratione negari possit, animam rationalem diuinitus generari posse, haud secus ac è contrario, quantitas Eucharistica naturaliter increabilis diuinitus creari potest. Id quod constabit ex solutione argumentorum, quæ contra generationem animæ diuinitus possibilem opponi solent. Obiici solet primò: quoties res producit modo non conaturali, eo ipso postulat modum productionis, qui perfectior sit modo productionis naturali: alias, qua ratione ille hunc supplere posset? Et quidem ideo quantitas diuinitus creari potest, quia creatio quantitatis Eucharistica generatione ei conaturali perfectior est, eumque eminenter continet: at generatio animæ rationalis eius creatione perfectior esse non potest: igitur per generationem animæ rationalis produci diuinitus nequit.

73. Verum in primis generatio supernaturalis animæ rationalis eius creatione perfectior est, non solum quoad substantiam, ut P. Hurtado posito argumento innitens disp. 12. Physicorum sect. 6. fatetur, verum etiam quoad modum, cum supernaturalitas actionis modus sit, & generatio supernaturalis creatione naturali perfectior esse videatur. Deinde non video, cur productio miraculosa, aut supernaturalis formæ eius productione naturali, quam supplet, perfectior esse debeat: Si quidem productio miraculosa materiae absque vlla forma substantiali supplere diuinitus potest productionem naturalem formæ in materia: at ea perfectior nõ est. Maior ex dictis l. 2. tr. 2. c. 4. perspicua est: minor probatur: quia productio miraculosa materiae sine forma est creatio materiae, & carentia generationis formæ in illa; productio verò materiae cum forma est eadem ipsa creatio materiae, & generatio formæ in illa: at creatio materiae, & carentia generationis formæ non est perfectior, sed potius imperfectior, quàm eadem creatio materiae, & generatio formæ: cum duobus ente, & non ente perfectiora sint: ergo, &c. Rursus: si machina mundi ad punctum diuinitus redigeretur, an non hic modus existendi in loco

imperfectior esset modo existendi in loco, quem mundus de facto fortitur, & quo suis sedibus omnes eius partes pulcherrime dispositæ sunt: at prior ille modus existendi in loco, huius posterioris defectum diuinitus supplere potest: ergo similiter modus existendi à causis non solum non perfectior, verum etiam minus perfectus modus existendi à causis perfectiorem supplere potest: atque adeo generatio animæ eius creationem supplere potest.

Argui solet secundo: si anima rationalis dependenter à potentia passiuæ materiae per actionem generatiuam educeretur, tunc materialis esset, & non spiritualis: cum materialitas per dependentiam alicuius à materia, & spiritualitas per oppositam dependentiam definiantur. At anima rationalis ne de potentia Dei absoluta materialis, & non spiritualis esse potest; alias eius essentia à Deo variari posset: ergo &c. Verum facile responderi potest, negata maiori. sicut enim quantitas Eucharistica quamuis miraculosè, & supernaturaliter sine materia conseruetur: ob id materialitatem suam non exuit, nec in spiritum euehitur: sic etiam anima rationalis, quamuis supernaturaliter, & miraculosè à potentia passiuæ materiae dependeret, non ob id spiritualitatem suam exueret, aut in statum rei materialis deprimeretur. Ratio vtriusque est: quia quod aliquid sit materiale, aut spirituale, non oritur ex dependentia, aut independentia actuali à materia, sed ex eo, quod dependentiam, aut independentiam illam postulet. Quare, cum nec quantitas Eucharistica independentiam à materia, nec anima rationalis in hypothesi quæstionis dependentiam à materia postulet, non est, cur altera in materiale, aut altera in spirituale demutetur.

Argui solet tertio: quia si anima rationalis generaretur, non deberetur ei immortalitas: at debitum immortalitatis animæ rationali essentialis est ita, ut diuinitus eo spoliari nequeat: ergo anima rationalis diuinitus generari nequit. Responderi tamen potest, ut animæ rationali immortalitas debeatur, opus non est, ut creatio de facto ad eam terminetur, sed ut ei debeatur: cum enim creari sit immortalitas, idemque sit, aliquid creari, ac esse immortale quantum est ex vi illius actionis, sanè debitum creationis debitum immortalitatis erit: at creatio animæ, quantumuis generetur, ei debetur: ergo immortalitas etiam ei deberi potest. Declaratur: quia si anima rationalis generetur, adhuc vi nullius agentis naturalis sine miraculo destrui poterit: ergo quia etiam in eo euentu natura sua immortalis est: aut, quod perinde est, quia immortalitas ei naturalis, & debita est. Consequentia videtur perspicua: antecedens probatur, quia agentia naturalia in eo euentu tantum expellere possent animam rationalem à materia, & destruere actionem adæquatam, qua tunc existeret: at hoc non esset destruere animam rationalem, cui in eo euentu alia creatiua debita esset, eique sine miraculo denegari non posset: sic destructa actione creatiua, qua quantitas Eucharistica independentem à subiecto existit, naturaliter debetur ei in stomacho Sacerdotis actio generatiua, qua destructis speciebus panis dependenter à materia prima à Deo producta, velut à subiecto educatur.